

Пѣятъ тѣ не пѣснитѣ на своя обожатель, а нова пѣсенъ, донесена отъ софийскитѣ кабарета, пѣсенъ — рожба на новото време, пѣсенъ на болна, изродена, суетна България. И пѣятъ тази пѣсенъ тъкмо тамъ, дето трѣбва да свещенодействувать . . .

Тжжни чувства буди въ менъ пѣсенъта на тази младежка група, още по-тжжна перспектива чертае тѣхниятъ утрешенъ день . . .

Челъ съмъ нѣщо изъ историята на Дания. Зная, че въ началото на 19. столѣтие тя е била сполетѣна отъ сжщи такива нещастия, каквито сполетѣха и насъ следъ общоевропейската война. Обеднѣла държавна каса. Убито народно благосъстояние и повсемѣстна беднотия. Всички обществени класи обхванати отъ безпомощностъ и убийствено равнодушие. Църквата — едничката народна радостъ и утеха презъ 18. столѣтие — отчуждена отъ народа. Семейството разнебитено, нравитѣ покварени, и мръсни забавления запълвали обществения животъ . . . Надъ Дания витаелъ призрактъ на смъртта.

И опомня се интелигенцията на страдалческия дански народъ, и се заражда велико възродително движение, насочено къмъ народнитѣ низини, на първо мѣсто къмъ селскитѣ маси. Туря се начало на народнитѣ университети, които си поставятъ за целъ да събудятъ заспалата човѣщина, да възпламенятъ угасналото национално съзнание, да просвѣтятъ народа и организиратъ неговия трудъ.

Народнитѣ университети спасиха Дания. Тѣ я възродиха. Осигуриха ѝ блѣскаво бждеще . . .

И зная азъ, че тия народни университети възложиха всичкитѣ си надежди върху младежъта. Защото младежъта има ценни качества, които не трѣбва да се пренебрегватъ. Младежкиятъ периодъ на човѣка е време на поезията, идеалитѣ и пламеннитѣ желаня, а най-главно, време на силното въодушевление. И на тая младежъ трѣбва да се даде особено възпитание. Да се изпълни животътъ ѝ съ действителна поезия, да се даде насока на нейния идеализъмъ и на нейнитѣ пламенни стремежи, които иначе лесно биха се изпарили . . .

*

Слушамъ пѣсенъта, припомнямъ си всичко това и мисля за утрешния день. И питамъ се: — Какви желаня, какви стремежи, какви идеали запълнятъ душата на нашитѣ младежи? Какви чувства вълнуватъ тѣхнитѣ сърдца?

— Възпѣватъ плътската любовъ и се готвятъ за държавна трапеза . . .